

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Tove Videbæk som ordfører.

Tove Videbæk (KRF):

Alle ønsker det bedste for truede børn og unge, og alle kan blive enige om, at børn i ressourcensvage familier og miljøer skal tilbydes omsorg og støtte, så barnet på trods af en eventuel skæv start på livet kan komme videre – så langt så godt. Men desværre er der alt for ofte for langt mellem ord og handling.

Kristeligt Folkeparti indkaldte for godt 3 år siden Folketinget til en forespørgselsdebat om, hvilke initiativer den daværende regering ville tage for at hjælpe socialt truede familier med at overkomme deres vanskeligheder. Formålet med forespørgselsdebatten var at gøre opmærksom på behovet for at sætte ind med en samlet, tværfaglig og tværsektoriel indsats, der skulle fokusere på hjælp til børnene, forældrene og familien som helhed.

På baggrund af forespørgselsdebatten kunne et næsten enigt Folketing bakke op om en vedtagelse, der hed V 11. Med vedtagelsen opfordrede vi regeringen til bl.a. at sikre en styrket forebyggende indsats over for truede børn, sikre at frontpersonalet støttes i deres arbejde og tilskynde til, at børnenes nærmiljø – dvs. familie, også bedsteforældre, og nære venner – inddrages i forbindelse med iværksættelse af diverse indsatser, osv., osv. Der var en hel del gode ting, som blev vedtaget.

Flere af punkterne fra denne vedtagelse er allerede blevet implementeret i lovgivningen. Men det virker desværre, som om kommunerne er blevet mere trygge ved at tilsidesætte lovens ånd og bogstav og glemme den, og derfor er mit spørgsmål til ministeren her i dag, om hun igen vil banke i bordet over for kommunerne. Vil ministeren præcisere over for kommunerne, at det er totalt uacceptabelt, at kommunerne ser stort på loven på forskellige områder? At det er helt uacceptabelt, at der ikke laves ordentlige § 38-undersøgelser, inden en foranstaltning sættes i værk? At det er helt uacceptabelt, at der kun lyttes til børnene i 20 pct. af tilfældene? At det er helt uacceptabelt, at kommunerne nærmest prygmarskreaktion eller vane kun benytter ganske få foranstaltninger i stedet for bruge den meget brede vifte af redskaber, som kommunerne med den gældende lovgivning rent faktisk råder over?

Specielt vedrørende § 38-udredningen: Hvis den ikke foretages, hvilket ikke er tilfældet i

over halvdelen af tilfældene, sætter kommunerne faktisk foranstaltninger i gang for at løse et problem, som de ikke ved hvad er. Det er faktisk det samme, som hvis en læge ordinerer medicin mod en sygdom uden at have stillet en diagnose. Så det er på tide, at kommunerne igen får at vide, at de ikke gør deres arbejde på anbringelsesområdet godt nok.

Kristeligt Folkeparti kan helhjertet støtte det forslag til vedtagelse, som nu er fremsat. Der er brug for, at der bliver fulgt op på udviklingen, og der er brug for, at der rent faktisk sker et kvalitetsløft på området. Der er allerede blevet snakket nok, og nu er tiden inde til, at kommunerne lever op til deres ansvar. Tilsyneladende er det frontpersonalet rundt om i kommunerne, der ikke ved nok om, hvad en god sagsbehandling går ud på. Derfor er det afgørende, at der sker videreuddannelse og opkvalificering af disse medarbejdere, og der er i det hele taget brug for, at der sker en udvikling af metoderne i arbejdet med sager vedrørende anbragte børn og unge.

Der er spændende initiativer i gang på området, f.eks. vedrørende familierådslagning og også det nye multisystemiske terapi, MST, som p.t. er taget i brug i Norge og allerede afprøves i Århus og Ringkjøbing Amter. Vi forventer faktisk rigtig meget af disse nye initiativer og er spændt på at se, hvad det bliver til.

Vi skal give de udsatte børn og unge bedre hjælp og støtte fra samfundets side, og det er ikke altid den bedste løsning bare at fjerne dem, bare fordi det nu er det, man plejer at gøre. Der skal helhedstænkning til. Vi skal tænke længere, hele børnenes liv skal tages med i perspektivet, og vi skal tænke på at sikre børnene kontinuitet og kvalitet, ja, ganske enkelt den bedst mulige opvækst og barndom.

Kl. 15.10

Socialministeren (Henriette Kjær):
Jeg vil gerne sige tak for debatten.

Der er jo ingen tvivl om, at dette spørgsmål er noget, som alle ordførerne brænder for. Det har vi kunnet høre af indlæggene i den debat, vi har haft, og det er meget godt, for det er med til at sætte fokus på et meget, meget vigtigt område, som jeg også sagde i mit svar på forespørgslen. Jeg vil gerne takke for de forskellige indlæg, der har været.

Fra især Socialdemokratiets og SF's side har man koncentreret sig om to-tre punkter, som har fyldt meget i debatten. Det ene er, om man skal